

ným zaplatiti žalobci jen polovici provise, jež mu nižšími soudy byla přisouzena, tedy uznává žalobní návrh co do polovice. Dovolací návrh jest závěr jen z další námitky, že žalobce, an pracoval pro obě strany, má nárok jen na poloviční provisi od každé strany a nikoliv na 2% z docílené ceny tržové od každé strany. Při rozhodování o dovolacím návrhu lze tudíž přihlížeti jen k této námitce. Tato však není oprávněna. Zásadně, nebylo-li nic jiného ujednáno a nevylučují-li se navzájem zájmy stran, kterých má dbáti, není zprostředkovateli zabráněno, by nepřijal příkaz od obou stran a nedal si od obou slíbiti odměnu, takže, když obě strany použily jeho služeb, může zpravidla od každé žádati odměnu s ní ujednanou. Nelze mu namítati, že za jeden výkon může žádati jen jednu odměnu, ježto splnil každé straně výkon, za který mu slíbila odměnu, když svou činností smlouvu uskutečnil.

Čís. 8360.

Pozemková reforma.

Podmínkou výpovědi není, by žádost za poznámku záboru nebo zamýšleného převzetí byla řádně vybavena, stačí, že byla podána.

Okolnost, že do výpovědi byly pojaty i parcely již převzaté nebo cizí, nemůže majitel zabraného majetku v rekursu uplatňovati.

(Rozh. ze dne 11. října 1928, R I 755/28.)

Do usnesení p r v é h o s o u d u, jímž byla majiteli zabraného velko-statku doručena výpověď, stěžoval si vypovězený vlastník. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Podle § 20 náhrado-vého zákona může osoba hospodařící podati stížnost jen z důvodu, že nebylo šetřeno ustanovení části I. c) tohoto zákona, tedy jen z důvodů § 12—25 zákona čis. 329/1920 a 220/1922. Stížnost uvádí, že jde o bývalé svěřenství a že oznámení záboru a zamýšleného převzetí bylo svého času doručeno toliko držiteli svěřenství, nynějšímu stěžovateli, a nikoliv též čekateli svěřenství a opatrovníku svěřenského potomstva. Ač stěžovateli co do otázky, komu se mělo státi doručení oznámení záboru, jest dáti za pravdu, přece okolnost ta v nynějším období jest bez významu, neboť jest zjištěno, že poznámka záboru ve vložce čis. 407 desk zemských byla vykonána v pol. B. 4 usnesením č. j. 5756/21 podle návrhu Státního pozemkového úřadu v Praze ze dne 21. května 1921 a § 23 náhr. zák. pouze žádá, by návrh na poznámku záboru neb oznámení podle § 2 nebo 2 a) byly u soudu již podány nebo aspoň se po-dávají současně s výpovědí. To se skutečně stalo právoplatnými po-známkami, tím předpisu § 23 cit. zák. vyhověno a nelze se proto s otáz-kou, zda a komu se stalo tehdy doručení, zabývat, to tím méně, když tím nedošlo k nešetření ustanovení § 12—25 cit. zákona. Další námit-kou, zda se pozemková reforma vztahuje i na půdu lesní, netřeba se

zabývati, poněvadž se netýká předpisů § 12—25 cit. zák. Okolnost pak, že ve výpovědi uvedeny jsou omylem i parcely již převzaté nebo cizí, má v zápětí bezpředmětnost výpovědi ohledně těchto parcel, ale nemůže mít v zápětí zrušení celé výpovědi i ohledně parcel, na nichž stěžovatel hospodaří.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu

a t o

s odkazem na správné důvody napadeného usnesení a s podotknutím, že o otázce, zda byla žádost za poznámku záboru (zamýšleného převzetí) řádně vybavena, bylo uvažováno při jejím vyřizování, nikoli teprve nyní při vyřizování výpovědi, a že, nebyla-li řádně vybavena a nebylo ji tedy povoleno, směl to stěžovatel napadati tehda a ne teprve nyní, má-li za to, že tím byl stížen, a ostatně nemá stížnost vůbec pravdu, kladouc požadavek, že podmínkou výpovědi jest, by žádost za poznámku záboru nebo zamýšleného převzetí byla podána řádně vybavena, tak aby povolena býti musila, neboť zákon praví prostě, by předem nebo současně s výpovědí byla podána, a, stalo-li se tak, musí podle § 23 náhr. zákona výpověď býti pokládána za řádnou, neboť zřejmo, že, když stačí podání a nežádá se povolení žádosti té, nelze soudům výpovědním, které mohou býti a pravidelně jsou jiné, než soudy povolané k vyřízení uvedených poznámek, způsobilost žádosti té k povolení přezkoumávati. Konečně to, že snad ve výpovědi jsou i parcely již převzaté nebo cizí, a že tedy výpověď ohledně nich jest bezpředmětná, takže se jich pojetím ve výpovědi stěžovateli újma neděje, nemůže nejen mít v zápětí zrušení výpovědi ohledně parcel stěžovatelových posud nepřevzatých, ale vůbec neinteresovanost stěžovatele na parcelách jemu již anebo vůbec nenáležejících (převzatých neb vůbec od původu cizích), zbavuje podle § 9 nesp. říz. stěžovatele práva a tudíž oprávnění k stížnosti.

Čís. 8361.

Pozemková reforma.

Nárok zaměstnanců na zabraném velkostatku na přejímací cenu za nemovitost převzatou Státním pozemkovým úřadem od zaměstnavatele, jest nárokem soukromoprávním.

Při rozvrhu přejímací ceny za zabraný majetek neplatí § 231 ex. ř. o odkázání odporu na pořad práva, jest však použití § 2 čís. 7 nesp. říz. S hlediska § 2 čís. 7 nesp. říz. nelze poukázati na pořad práva, jde-li o skutečnosti, jež lze zjistiti i bez formálního řízení na př. prostým dotazem u úřadu.

(Rozh. ze dne 11. října 1928, R I 765/28.)

Rozvrhuje přejímací cenu za zabranou nemovitost, odkázal p r v ý s o u d nároky bývalých zaměstnanců ze smluv služebních a zaopatřovacích na pořad práva a uložil nárokujícím zaměstnancům, by do mě-